

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 19 października 2022 r.

DIH-3.707.111.2022.MB

DECYZJA DIH - III/ 118 /2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji POK Nr 69/2022 Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 25 lipca 2022 r. (nr akt sprawy: WK.8361.115.2021), na podstawie której, na przedsiębiorcę MINIMARKET Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w Szczecinie nałożono karę pieniężną w wysokości 4 170 zł (słownie: cztery tysiące sto siedemdziesiąt złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług w związku z naruszeniem wymagań określonych w § 3 ust. 2 oraz § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121), tj. z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych towarów oraz z uwagi na uwidocznienie ceny jednostkowej w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen poprzez nieprawidłowe jej wyliczenie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 4 i 7 kwietnia 2022 r. inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Zachodniopomorskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji” przeprowadzili czynności kontrolne w markecie ... , należącym do przedsiębiorcy ... , zwanego dalej: „stroną” lub „przedsiębiorcą”.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 18 marca 2022 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego między innymi kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen.

Przedmiotowe zawiadomienie doręczono stronie 21 marca 2022 r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121), zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”.

Sprawdzeniem w powyższym zakresie objęto 129 partii towarów wprowadzonych do sprzedaży, w tym w opakowaniach 119 partii i luzem 10 partii. Stwierdzono brak informacji o cenie jednostkowej przy 65 partiach towarów (po uwzględnieniu korekty, że w punkcie 11 protokołu kontroli podano błędnie 66 partii) oraz w przypadku 8 partii cena jednostkowa była wyliczona w sposób nieprawidłowy.

Powyższe stanowiło naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 ust. 2 oraz § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju.

Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli z 7 kwietnia 2022 r. (nr akt kontroli: WK.8361.115.2022).

W dniu 19 kwietnia 2022 r. Zachodniopomorski WIIH skierował do przedsiębiorcy ... na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”, wystąpienie pokontrolne, w którym wniósł o usunięcie uchybień stwierdzonych w toku kontroli przeprowadzonej w dniach 4 i 7 kwietnia 2022 r. w markecie ... , należącym do ww. przedsiębiorcy.

W dniu 27 maja 2022 r. Zachodniopomorski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 w związku z § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), zwanej dalej: „Kpa”, zawiadomił przedsiębiorcę ... , o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie na podstawie art. 10 § 1 Kpa poinformowano, że strona ma możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w sprawie.

W dniu 25 lipca 2022 r. Zachodniopomorski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach decyzję POK Nr 69/2022 (nr akt sprawy: WK.8361.115.2021) na mocy której, stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 4 170 zł (słownie: cztery tysiące sto siedemdziesiąt złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z naruszeniem wymagań określonych w § 3 ust. 2 oraz § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju, tj. z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych towarów oraz z uwagi na uwidocznienie ceny jednostkowej w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen poprzez nieprawidłowe jej wyliczenie. Decyzja została doręczona stronie w dniu 26 lipca 2022 r.

W dniu 23 sierpnia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Zachodniopomorskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji w całości.

Pismem z 25 sierpnia 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Według art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
  - 2) w cenniku;
  - 3) w katalogu;
  - 4) na obwolicie;
  - 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,
- o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Cena jednostkowa (§ 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen) dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki

inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględni stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w markecie ... , należącym do przedsiębiorcy ... , stwierdzono, na 129 sprawdzonych nie dopełniono obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach tj. w przypadku 65 partii produktów nie uwidoczniono cen jednostkowych, a dla 8 partii produktów cena jednostkowa została wyliczona w sposób nieprawidłowy.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Zachodniopomorski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 4 170 zł (słownie: cztery tysiące sto siedemdziesiąt złotych), na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

W odwołaniu strona wskazała, że odwołuje się od całości decyzji. Podniosła, że w trakcie kontroli, w jej ocenie, inspektorzy wybierali tylko te towary, których ceny miały nieprawidłowości, zaś 58 towarów oznakowanych prawidłowo wpisali „dla osłody”. Strona poinformowała, że w prowadzonym przez nią sklepie znajduje się 4 038 grup towarowych, a w dniu kontroli na sali sprzedaży znajdowało się 1 957 z nich. Strona wyliczyła, że nieprawidłowości stwierdzone w toku kontroli dotyczyły 73 partii towarów, co stanowiło 1,81% ogólnie oferowanych towarów oraz 3,73% towarów, które znajdowały się w sklepie w dniu kontroli, nie 56% jak wskazano w decyzji Zachodniopomorskiego WIIH POK nr 69/2022 z dnia 25 lipca 2022 r. Ponadto, zdaniem strony nie można ustalić prawidłowego statystycznego błędu na podstawie badania 3,19% czy 6,59% towarów. Dodatkowo strona wskazała, że ceny produktów takich jak woda w opakowaniach o tej samej pojemności 330 ml czy 500 ml, są z natury porównywalne i brak cen jednostkowych „nie jest przewinieniem godnym siedmiostronicowej decyzji i kilku dni pracy inspektorów”. Dodatkowo strona wyjaśniła, że „metki” z ceną są drukowane przez personel po każdej dostawie towaru, a „szalejąca inflacja zmusza personel do codziennego drukowania nowych metek i umieszczania ich przy towarze”. Tym samym, w ocenie strony, stwierdzone uchybienia nie są aż tak wielkim uchybieniem, aby karać personel karą prawie dwumiesięcznych wynagrodzeń. Niezależnie od powyższego strona uznała, że stwierdzone nieprawidłowości są oczywistym uchybieniem, jednak w jej opinii Inspekcja Handlowa powinna poprzestać na pouczeniu. Strona odniosła się ponadto do kontroli przeprowadzonej przez Inspekcję Handlową w 2021 r. w innej placówce handlowej należącej do strony, podczas której stwierdzono że 36 partii produktów było nieprawidłowo oznakowanych w zakresie cen. Strona podkreśliła, że wtedy ukarano personel sklepu karą 130 zł, a więc zgodnie z wyliczeniem strony, kwotą 3,61 zł za produkt, natomiast w niniejszej sprawie kara ta wyniosła 57,12 zł za towar. Według strony tak duży wzrost wysokości kary nie znajduje uzasadnienia ani w zmianie przepisów, ani w poziomie inflacji. Strona poinformowała

również o osiągniętych w okresie od 1 stycznia 2022 r. do 31 marca 2022 r. obrotach i poniesionych stratach, pokrytych ze środków własnych.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 7 kwietnia 2022 r. (nr akt kontroli: WK.8361.115.2022), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Organ wskazuje, że z akt sprawy jasno wynika, że przedsiębiorca nie zrealizował obowiązku wynikającego z ww. przepisów, gdyż dla 65 partii wyrobów ze 129 poddanych ocenie (co stanowi 50,4 proc. zbadanych) stwierdzono brak cen jednostkowych, a w przypadku 8 partii stwierdzono błędne wyliczenie ceny jednostkowej (6,2 proc. zbadanych).

Przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowią, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a dodatkowo zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Natomiast cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Odnosząc się do twierdzeń przedsiębiorcy ... przedstawionych w odwołaniu, że podczas kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej wybierali tylko towary, których ceny były nieprawidłowe, Prezes UOKiK wskazuje, że zadaniem inspektorów w trakcie kontroli nie jest zbadanie całego asortymentu będącego w ofercie kontrolowanego przedsiębiorcy. Do kontroli określonego zagadnienia typowane są losowo wybrane produkty. Ich ilość nie ma przesadzającego wpływu na ocenę stopnia naruszenia obowiązków. Ponadto Prezes UOKiK nie zgadza się z wyliczeniami strony dotyczącymi odsetka nieprawidłowości. Strona wyliczając procent stwierdzonych naruszeń odniosła go do wszystkich produktów oferowanych do sprzedaży. Natomiast w toku kontroli pod kątem prawidłowości uwidaczniania cen nie zbadano wszystkich produktów znajdujących się w ofercie handlowej przedsiębiorcy, lecz 129 partii, stwierdzając nieprawidłowości dotyczące uwidaczniania cen jednostkowych łącznie przy 73 partiach, co stanowi 56,6% wszystkich skontrolowanych. Nie wiadomo natomiast ile nieprawidłowości stwierdzono by podczas kontroli obejmującej 100 % asortymentu sklepu. Prezes UOKiK podkreśla również, że przepisy ustawy o cenach nie wprowadzają pojęcia „błędu statystycznego”, który mógłby być brany pod uwagę przy miarkowaniu wysokości kary lub pozwalający na odstąpienie od jej nałożenia.

Ponadto zdaniem Prezesa UOKiK twierdzenie strony, że produkty jak np. wody w jednostkowych opakowaniach o tej samej pojemności 330 ml lub 500 ml są z natury porównywalne i brak ceny jednostkowej „nie jest przewinieniem godnym siedmiostronicowej decyzji i kilku dni pracy inspektorów”, jest błędne. Świadczy ono o nieznanym przez przedsiębiorcę podstawowych przepisów dotyczących działalności gospodarczej, która prowadzi, a także braku poszanowania przez stronę interesów i praw konsumentów. Stwierdzenie to w żaden sposób nie może przemawiać na korzyść przedsiębiorcy i usprawiedliwiać jej uchybień. Cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującemu porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, a przez to utrudnia kupującemu dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie uwidocznionej zgodnie z przepisami.

Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że organ pierwszej instancji przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej są zobowiązane, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, do wzięcia pod uwagę stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy oraz wielkości jego obrotów i przychodu. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Zachodniopomorski WIIH prawidłowo ocenił poszczególne przesłanki.

W zakresie przesłanki stopnia naruszenia Prezes UOKiK podzielił stanowisko organu pierwszej instancji uznając, że przedsiębiorca ... naruszył bardzo poważnie obowiązek określony w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. Stwierdzone nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych dotyczyły przeważającej ilości partii towarów sprawdzonych w toku kontroli (73 partie na 129 partii sprawdzonych), a brak uwidocznienia cen jednostkowych utrudniał konsumentowi porównanie cen. Brak uwidocznienia cen jednostkowych lub błędne ich wyliczenie, pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. W przypadku przesłanki dotychczasowej działalności, organ pierwszej instancji prawidłowo, wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień rozpoczęcia kontroli objętej niniejszym postępowaniem został wcześniej objęty kontrolą w zakresie przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Kontrola ta przeprowadzona w lipcu 2021 r. wykazała nieprawidłowości tożsame z tymi ujawnionymi podczas kontroli dniami 4 i 7 kwietnia 2022 r. w markecie ... , należącym do strony, tj. brak uwidocznienia cen jednostkowych. Zachodniopomorski WIIH uwzględnił również, że strona nie współpracowała z organem pierwszej instancji (bark odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne, nieprzedłożenie informacji w zakresie wielkości dochodów/obrotów). Uwzględniono również, że strona prowadzi działalność gospodarczą od 2012 r. i powinna wykazać się znajomością podstawowych przepisów dotyczących tej działalności. Natomiast co do trzeciej przesłanki tj. wielkości obrotów i przychodów, Zachodniopomorski WIIH na podstawie posiadanych danych (ponieważ strona nie odpowiedziała na wezwanie przedłożenia informacji organ pierwszej instancji przyjął wielkość obrotów/dochodów strony przedłożonych w toku postępowania administracyjnego w roku 2021 w sprawie

WK.8361.229.2021) stwierdził, że w świetle Prawa przedsiębiorców udział strony w obrocie rynkowym jest jednym z najmniejszych spośród wszystkich kategorii przedsiębiorców wskazanych w ww. ustawie.

Biorąc pod uwagę powyższe Prezes UOKiK uznał, że wymierzona stronie kara w wysokości 4 170 zł jest proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości.

Wskazać należy, że kara pieniężna nakładana na gruncie przepisów o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także, wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tj. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (art. 8 dyrektywy 98/6/WE). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy, ale nie eliminować go z rynku. Kara nałożona na podmiot musi także być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości (WSA w Warszawie w wyroku z 7 września 2012 r., VI SA/Wa 918/12). Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele kary winny być łącznie uwzględniane, co też miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Prezes UOKiK informuje dodatkowo, że przedstawiona w odwołaniu informacja, że strona w kontrolowanym sklepie w okresie od 1 stycznia 2022 r. do 31 marca 2022 r. poniosła stratę, nie może być brana pod uwagę przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, ponieważ fakt poniesienia straty nie został uwzględniony jako przesłanka wymiaru kary w ustawie o cenach.

W odwołaniu strona wyjaśnia ponadto, że „metki” z ceną są drukowane przez personel po każdej dostawie towaru, a „szalejąca inflacja zmusza personel do codziennego drukowania nowych metek i umieszczania ich przy towarze”. Tym samym, w ocenie strony, stwierdzone uchybienia nie są tak wielkim uchybieniem, aby karać personel karą prawie dwumiesięcznych wynagrodzeń i w jej opinii należało poprzestać na pouczeniu.

Odpowiadając na powyższe argumenty strony, Prezes UOKiK wskazuje, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości (codzienne drukowanie metek

z ceną z uwagi na „szalejącą inflację”), gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Strona zaś prowadzi działalność gospodarczą przez stosunkowo długi okres, tj. od 2012 r. i powinna wykazać się znajomością podstawowych przepisów dotyczących tej działalności, tym bardziej, że naruszone przez przedsiębiorcę obowiązki w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych są istotne z punktu widzenia interesów konsumentów.

Ponadto Prezes UOKiK podkreśla, że strona błędnie rozumie pojęcie administracyjnej kary pieniężnej wskazanej w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Zgodnie z tym przepisem jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ww. ustaw, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Zatem treść tego przepisu wprost wskazuje, że kara pieniężna nakładana jest na przedsiębiorcę, nie zaś na jego pracowników. Tym samym organ drugiej instancji jeszcze raz podkreśla, że Zachodniopomorski WIIH nałożył karę pieniężną na przedsiębiorcę ... a nie na personel sklepu.

Odnoszą się z kolei do wskazanego przez stronę wzrostu wysokości kary pieniężnej w porównaniu do kary nałożonej na przedsiębiorcę po kontroli przeprowadzonej w lipcu 2021 r. Prezes UOKiK podkreśla, że w określonym stanie faktycznym organ ma prawo wyboru jednego z dopuszczalnych wariantów rozstrzygnięcia, a więc ma możliwość wyboru konsekwencji prawnych. Tak więc Zachodniopomorski WIIH mógł zastosować różne wysokości wymiaru kary w odniesieniu do różnych postępowań administracyjnych. Każda decyzja administracyjna jest rozstrzygnięciem w konkretnej sprawie, wydawana jest po dogłębnym, indywidualnym zbadaniu sprawy, stąd też mogą pojawić się różnice w wysokości kary, a także czasie trwania poszczególnych postępowań, nawet jeżeli stroną jest ten sam przedsiębiorca. Ponadto w ocenie organu drugiej instancji poprzednio nałożona na stronę decyzją administracyjną kara pieniężna nie przyniosła oczekiwanego rezultatu i nie przyczyniła się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony praw konsumentów w przyszłości.

Dodatkowo Prezes UOKiK zauważa, że w okresie od lipca 2021 r. do kwietnia 2022 r. Zachodniopomorski WIIH dwukrotnie stwierdził niewykonanie przez przedsiębiorcę ... obowiązków w zakresie uwidaczniania cen. W ocenie organu drugiej instancji świadczy to o lekceważącym podejściu strony do obowiązujących przepisów prawa i przemawia za przyjęciem, że nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych produktów są w placówkach handlowych należących do strony nieprawidłowością powtarzalną. W ocenie Prezesa UOKiK, okoliczności te pozwalają stwierdzić, że strona nie przywiązuje należytej wagi do ustawowych obowiązków w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych oraz wykazuje się brakiem nadzoru nad ich prawidłowym uwidacznianiem.

Usprawiedliwiając swoje działania strona wskazuje w odwołaniu, że w sklepie dostępne jest parę tysięcy różnych artykułów, a nieprawidłowości stwierdzono jedynie przy 73, tym samym zdaniem strony, uchybienie ma charakter znikomy. Jednakże sama strona zauważa, że „nie znaczy to, że metki nie powinny być prawidłowe” i „są oczywistym uchybieniem”, a jako że

zadaniem Inspekcji Handlowej jest m.in. ochrona interesów i praw konsumentów, mając na uwadze ilość i częstotliwość naruszeń zasadnym jest uznanie stopnia naruszenia obowiązków przez stronę za poważny.

Zdaniem Prezesa UOKiK, w niniejszej sprawie nie ma również podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od nałożenia kary i wystosowania pouczenia. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. W dniu 19 kwietnia 2022 r. Zachodniopomorski WIIH skierował do strony wystąpienie pokontrolne z żądaniem usunięcia stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowości oraz udzielania odpowiedzi na niniejsze wystąpienie. Strona nie udzieliła odpowiedzi na ww. wystąpienie jak również w odwołaniu nie przekazała informacji o usunięciu nieprawidłowości. Należy zatem uznać, że strona nie przejawia dobrej woli i chęci usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Podkreślić należy również, że w trakcie kontroli ustalono, iż w przypadku 56,6% skontrolowanych produktów nie dopełniono wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy obowiązku tj. nie uwidoczniono cen jednostkowych lub wyliczono je sposób nieprawidłowy, co pozbawiło konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. Stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Prezes UOKiK informuje ponadto, że załączone do odwołania pisma z dnia 11 kwietnia 2022 r. oraz 15 listopada 2021 r. nie dotyczą niniejszego postępowania, a tym samym organ drugiej instancji nie będzie się do nich odnosił.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że podjęta przez Zachodniopomorskiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcy ... , wymierzono karę pieniężną w wysokości 4 170 zł (słownie: cztery tysiące

sto siedemdziesiąt złotych). Tym samym, decyzja POK Nr 69/2022 z 21 lipca 2022 r. (nr akt: WK.8361.115.2021), Zachodniopomorskiego WIIH powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r., poz. 329 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2021 r., poz. 535 z późn.zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/